

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členiek senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Aleny Adamcovej v právnej veci navrhovateľa : **N. S.**, so sídlom M. X., L., zastúpeného J. R. G., advokátom, Advokátska kancelária so sídlom D. H. X., L., proti odporcovi : **Správa katastra Lučenec**, so sídlom M. Rázusa 32, Lučenec, za účasti **O. D.**, zastúpenej J. J. B., advokátom, Advokátska kancelária B. & B. so sídlom T. X., Z., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. V 2840/08 zo dňa 18. januára 2010, na odvolanie účastníka O. D. proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 26Sp 7/2010-25 zo dňa 24. mája 2010, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 26Sp 7/2010-25 zo dňa 24. mája 2010 **m e n í** tak, že rozhodnutie odporcu č. V 2840/08 zo dňa 18. januára 2010, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodnutie odporcu č. V 2840/08 zo dňa 18. januára 2010 podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odporcovi uložil povinnosť

zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 510,31 € k rukám jeho právneho zástupcu do troch dní.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní veci napadnuté rozhodnutie odporcu zrušil, keď prihliadol najmä na skutočnosti, že už svojím rozhodnutím vydaným pod sp. zn. 26Sp 16/2009 dňa 18. mája 2009 zrušil pôvodné rozhodnutie odporcu zo dňa 16. decembra 2008 s konštatovaním, že z pohľadu podmienok upravených v § 9 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí (ďalej len „zákon č. 138/1991 Zb.“), boli splnené všetky podmienky pre platné uzavretie zmluvy a jej následné zavkladovanie. Mal zato, že nie je možné akceptovať tvrdenie, že kedykoľvek po splnení podmienok je možné zmeniť názor a vziať svoju vôľu k pôvodnému právnomu úkonu späť bez zákonom predpokladaných náležitostí. Uvedené sa týkalo skutočnosti, že odporca vo vzťahu k predmetu vkladu považoval za podstatný argument, že obecné zastupiteľstvo O. D. nevedelo, čo je predmetom zamýšľanej zmluvy medzi ňou a navrhovateľom. Dospel k záveru, že odporca nebol oprávnený posudzovať platnosť zmluvy z hľadiska zákona č. 138/1991 Zb. z pohľadu dodržania istých procedurálnych pravidiel prijímania rozhodnutí týmto zastupiteľstvom, resp. samotným starostom obce. Taktiež poukázal na to, že reparácia pôvodného stanoviska uznesenia obecného zastupiteľstva, ktoré bolo kladné, nie je právne možná prostredníctvom pravidiel upravených ohľadne vkladového konania podľa zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon). Ďalej uviedol, že v obnovenom konaní po tomto zrušujúcom rozhodnutí, krajský súd zistil a mal za preukázané, že nové nesúhlasné rozhodnutie odporcu vo vzťahu k predmetnej zmluve bolo postavené na skutočnosti, či aj čiastočné povolenie vkladu je účelné v zmysle § 31 ods. 3 veta druhá katastrálneho zákona. Poukázal na skutočnosť, že z dôvodu, že súčasťou kúpnej zmluvy bola aj zmluva o zriadení vecného bremena a predávajúci nesúhlasí s povolením vkladu len časti návrhu, by mohol vzniknúť problém prístupu k rekreačným chatám vo vlastníctve fyzických osôb. Odporca sa nestotožnil s tvrdením navrhovateľa, že neexistencia zmluvy o zriadení vecného bremena (navrhovateľ už v pôvodnom konaní odstúpil od platnosti tejto časti zmluvy), ktorú mala spoločnosť navrhovateľa snahu uzavrieť v prospech iných subjektov, žiadnym spôsobom neovplyvňuje zmluvné vzťahy medzi účastníkmi kúpnej zmluvy a kúpnu zmluvu nijako právne neovplyvňuje, pretože vecné bremeno nemalo byť zriadené v prospech O. D.. Naopak, súhlasil s vyjadrením O. D., že by taký problém s prístupom mohol vzniknúť, čo

predávajúci správne predvída a tým je daný dôvod na zamietnutie celého návrhu na vklad. Krajský súd sa s takýmto právnym názorom nestotožnil a v zmysle už uvedeného, ako aj na základe argumentov vyjadrených už v pôvodnom zrušujúcom rozhodnutí mal za to, že takýto postup je nesprávny, a tým pádom i napadnuté rozhodnutie odporcu nezákonné. Vyslovil, že pojem účelné tak, ako to vyplýva z § 31 ods. 3 veta druhá katastrálneho zákona, skutočne možno vykladať len vo vzťahu k účastníkom právneho úkonu, pričom nie je možné ním odôvodňovať skutočnosti, majúce dopad na tretie osoby, ktoré nie sú účastníkmi tohto právneho úkonu. Súd prvého stupňa konštatoval, stotožňujúc sa tým s názorom navrhovateľa, že možnosť nepovoliť vklad vlastníctva z dôvodu neúčelnosti môže nastať jedine vtedy, pokiaľ by sa povolením vkladu čo len v časti, stratil skutočný účel, ktorí účastníci právneho úkonu a vkladového konania sledovali pri uzavretí samotného právneho úkonu. Uvedené však v danom prípade nenastalo a argumentácia ohľadne ohrozenia prístupovej cesty vlastníkov rekreačných chát je v tomto smere zástupnou a irelevantnou záležitosťou, pretože ako bolo uvádzané, každý vlastník domovej nehnuteľnosti, stojacej na pozemku, ktorý nie je vo vlastníctve vlastníka domu, má právo v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka sa domáhať zriadenia vecného bremena. V prípade, že by došlo k ohrozeniu prístupu činnosťou navrhovateľa, by vecné bremeno mohlo byť zriadené bez ohľadu na to, či predmetné pozemky sú vo vlastníctve samotného navrhovateľa alebo doterajšieho vlastníka, teda O. D.. Zároveň krajský súd dospel k záveru, že i pokiaľ ide o niektoré skutkové okolnosti slúžiace ako podklad pre právnu argumentáciu odporcu, nie sú tieto celkom pravdivé ani vo vzťahu k uzavretej kúpnej zmluve a zmluve o zriadení vecného bremena, o ktorej platnosť v danom prípade ide, keď predmetom prevodu podľa kúpnej zmluvy bolo 79 pozemkov, pričom len 8 z týchto pozemkov malo slúžiť ako prístupová cesta a tie boli predmetom druhej časti, časti B zmluvy o zriadení vecného bremena. Mal za preukázané, že navrhovateľ neponúkal vlastníkom rekreačných chát na predaj pozemky, slúžiace dovtedy ako prístupové cesty k rekreačným chatám fyzických osôb, ale ponúkal im na predaj len tie pozemky, ktoré mal nadobudnúť na základe kúpnej zmluvy, teda časti A zmluvy, ktoré by boli vhodné na parkovanie motorových vozidiel. Takéto tvrdenie odporcu vo vzťahu k výkladu účelnosti pokladal za rozporuplné, keďže uvádzaná skutočnosť nenasvedčuje tomu, že by navrhovateľ mal záujem obmedziť prístup k rekreačným chatám, prípadne, že by právne bola zmluva postavená na tom, že predmetom takýchto ďalších predajov by mali byť doterajšie prístupové cesty. S ohľadom na uvedené skutočnosti mal súd prvého stupňa zato, že z právneho hľadiska odporca naďalej neposudzoval vec v intenciách pôvodného zrušujúceho rozhodnutia, keď si ustanovenie § 31 ods. 3 katastrálneho zákona z pohľadu účelnosti nesprávne vykladá, pokiaľ

nad právny rámec daného vzťahu a príslušných ustanovení katastrálneho zákona posudzuje otázku platnosti alebo neplatnosti zmluvy. Preto napadnuté rozhodnutie zrušil pre dôvody, vyplývajúce z § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p., keď rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Proti tomuto rozsudku podal účastník konania O. D., prostredníctvom právneho zástupcu, v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov uvedených v § 205 ods. 1 písm. d/ a f/ O.s.p., navrhujúc, aby odvolací súd v zmysle § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 26Sp 7/2010-25 zo dňa 24. mája 2010 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V podanom odvolaní namietal nesprávnosť záveru krajského súdu vo vzťahu k obmedzeniu vlastníckych práv vlastníkov rekreačných chát a súčasne súdu vyčítal opomenutie skutočnosti, že vecné bremeno tak, ako je to naznačené v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, je možné zriadiť pokiaľ nedôjde k dohode, len na základe rozhodnutia súdu, za splnenia ďalších podmienok uvedených v zákone. Vyjadril nesúhlas so záverom súdu prvého stupňa, že odporca nemôže nad rámec § 31 ods. 3 katastrálneho zákona posudzovať platnosť zmluvy, nakoľko podľa názoru účastníka konania pokiaľ má odporca na základe citovaného zákonného ustanovenia skúmať skutočnosti, či zmluva neodporuje zákonu, alebo ho neobchádza, pri tomto postupe odporca dôsledne vyhodnotil spornú skutočnosť, a síce, že uznesenie obecného zastupiteľstva, ktoré schválilo tento prevod, bolo neplatné z dôvodov jeho neurčitosti, nezrozumiteľnosti a súčasnej absencie formálnych náležitostí uznesenia. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo/71/2008, podľa ktorého pokiaľ ide o majetok obce, obecnému zastupiteľstvu je vyhradené schvaľovať najdôležitejšie úkony v nadväznosti na § 9 ods. 2 zákona č. 138/1991 Zb. Uzatvárať zmluvy o vecnom bremene patrí do vyhradenej pôsobnosti obecného zastupiteľstva, ktoré túto nemôže preniesť na primátora, resp. starostu obce. Zároveň dal do pozornosti aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Obo 21/2002, v zmysle ktorého majetkovoprávne úkony, o ktorých prislúcha rozhodovať obecnému zastupiteľstvu, sú pre obec záväzné len v prípade predchádzajúceho kladného rozhodnutia tohto zastupiteľstva. Bez takéhoto rozhodnutia starosta obce nemôže v uvedených prípadoch urobiť platný právny úkon za obec. Zdôraznil, že v rozhodnutí sa uvádza aj, že rozhodnutie obecného zastupiteľstva o majetkovoprávnom úkone nie je autoritatívnym výrokom obce, ktorým sa individuálny právny vzťah účastníkov zakladá, mení alebo ruší, ale je prejavom vôle obce. Tento prejav sa tvorí a prejavuje uznesením obecného

zastupiteľstva. Právne účinky vyvolá však len vtedy, ak spĺňa formálne a meritórne náležitosti. Vzhľadom na uvedené účastník konania vyslovil názor, že majetkovoprávne úkony, o ktorých rozhoduje obecné zastupiteľstvo, a ktoré by urobil len starosta bez predchádzajúceho platného rozhodnutia obecného zastupiteľstva, by nezaväzovali obec, pretože by tu chýbal prejav vôle obce. Na takéto konanie mu zákon č. 138/1991 Zb. s príslušnými predpismi nedáva oprávnenie, preto jeho právny úkon by ani nevyvolal právne účinky.

Navrhovateľ ani odporca sa k podanému odvolaniu účastníka konania písomne nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa ust. § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 10 ods. 2 preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce v zmysle ust. § 246c ods. 1 v spojení s § 211 a nasl. a dospel k záveru, že odvolanie O. D. je opodstatnené.

Úlohou krajského súdu bolo postupom podľa ustanovení tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmať zákonnosť rozhodnutia odporcu, ktorým bol zamietnutý návrh na vklad vlastníckeho práva na základe kúpnej zmluvy a zmluvy o zriadení vecného bremena uzavretej dňa 5. augusta 2008 medzi O. D. ako predávajúcim a navrhovateľom ako kupujúcim. Treba zdôrazniť, že ide o rozhodnutie vydané odporcom potom, ako jeho predchádzajúce zamietajúce rozhodnutie zo 16. decembra 2008 bolo rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 26Sp 16/2009-19 z 21. júla 2009, zrušené a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie.

Podľa § 31 ods. 1, 2, 3 katastrálneho zákona správa katastra preskúma platnosť zmluvy, a to najmä oprávnenie prevodcov nakladať s nehnuteľnosťou, či je úkon urobený v predpísanej forme, či sú prejavy vôle hodnoverné, či sú dostatočne určité a zrozumiteľné a či zmluvná voľnosť, prípadne právo nakladať s nehnuteľnosťou nie sú obmedzené. Pri rozhodovaní o povolení vkladu prihliada správa katastra aj na skutkové a právne

skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu. Ak sú podmienky na vklad splnené, správa katastra vklad povolí; inak návrh zamietne. Ak sú podmienky na vklad splnené len v časti návrhu a ak je to účelné, správa katastra môže rozhodnúť len o časti návrhu.

Z uvedeného vyplýva, že predpokladom povolenia vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností na základe zmluvy je splnenie zákonných podmienok ustanovených v § 31 ods. 1 katastrálneho zákona.

Z uvedeného vyplýva, že zákonodarca zveril do právomoci správe katastra v konaní o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe zmluvy okrem splnenia ďalších zákonných podmienok skúmať aj jej platnosť. Povinnosťou správy katastra pri posudzovaní platnosti zmluvy je v zmysle ustanovenia § 3 Správneho poriadku postupovať v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka, ako aj ďalšími právnymi predpismi, ktoré sa vzťahujú na posúdenie právneho úkonu zakladajúceho vznik, zmenu alebo zánik práv a povinností účastníkov tohto právneho úkonu, na základe ktorého bol zmluvný záväzok zmluvných strán uzavretý.

Z administratívneho spisového materiálu v danej veci vyplýva, že Správa katastra Lučenec preskúmaným rozhodnutím podľa ustanovenia § 31 ods. 3 katastrálneho zákona, potom ako zistila, že v danej veci nie sú splnené podmienky pre povolenie vkladu, návrh na vklad zamietla.

Podľa čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky Slovenská republika je právnym štátom. Neoddeliteľným atribútom právneho štátu je právna istota a spravodlivosť (pozri nálezy Ústavného súdu SR napr. I. ÚS 17/99, I. ÚS 54/02).

Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktoré ustanoví zákon.

Z vyššie citovaných ustanovení Ústavy Slovenskej republiky vyplýva, že v právnom štáte sa orgánu verejnej moci neponecháva na úvahu, či uplatní kompetenciu, ktorú mu priznáva ústava alebo zákon. Preto je povinnosťou každého orgánu verejnej moci konať, uplatniť svoju kompetenciu vždy, v celom rozsahu a včas.

Správa katastra je ako orgán štátnej správy súčasťou výkonnej moci štátu a je v jej kompetencii rozhodovať, či sú splnené podmienky na povolenie zápisu práv k nehnuteľnostiam do katastra na základe vkladu práv k nehnuteľnostiam. Na konanie o povolenie vkladu je miestne príslušná tá správa katastra, v ktorej obvode sa nachádza nehnuteľnosť.

Vkladové konanie ako návrhové správne konanie sa začína na návrh účastníka konania, pričom katastrálny zákon zakotvuje jednak obligatórne náležitosti návrhu, na základe ktorého sa vkladové konanie začína, ako aj príkladmo prílohy návrhu, ktoré má účastník vkladového konania spolu s návrhom na povolenie vkladu predložiť.

V priebehu vkladového konania správa katastra ako správny orgán posudzuje podstatné náležitosti príslušného zmluvného typu a to z hľadiska kritérií, ktoré sú príkladmo uvedené v ustanovení § 31 ods. 1 a 2 katastrálneho zákona a predmetnú zmluvu posudzuje aj v intenciách ustanovenia § 36b ods. 2 vyhlášky č. 79/1996 Z.z.

To znamená, že vkladové konanie predstavuje rozhodovací procesný postup, pri ktorom správa katastra ako správny orgán na základe predložených písomných podkladov podľa § 31 ods. 1, 2 katastrálneho zákona a § 36b ods. 2 vyhlášky č. 79/1996 Z.z. posudzuje skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu. Výsledkom tohto rozhodovacieho procesného postupu je rozhodnutie o povolení vkladu alebo rozhodnutie o zamietnutí návrhu na vklad.

Správny orgán v danej veci správne zameral svoju pozornosť pri posudzovaní všetkých zákonných náležitostí predloženej zmluvy s príslušnými listinami, či sú splnené zákonné podmienky povolenia vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe tejto zmluvy.

Z podkladov súdneho spisu, vrátane administratívneho spisu odporcu vyplývajú nasledujúce skutočnosti.

Na Správu katastra Lučenec dňa 7. augusta 2008 došiel návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, a to na základe kúpnej zmluvy a zmluvy o zriadení vecného bremena, uzavretých dňa 5. augusta 2008 o ktorý požiadali účastníci týchto právnych úkonov, a to O. D. ako predávajúci a a navrhovateľ ako kupujúci.

Odporca o predmetnom návrhu na vklad po prvý krát rozhodol dňa 16. decembra 2008 rozhodnutím č. 2840/08 tak, že návrh na vklad zamietol, a to v podstate z dôvodu, že mal za to, že kúpna zmluva nebola platne uzavretá, lebo kúpna zmluva bola uzavretá 5. augusta 2008 a obecné zastupiteľstvo odpredaj pozemkov bez bližšieho určenia predmetu predaja schválilo dňa 3. apríla 2008 a geometrický plán, ktorý bližšie špecifikoval predmet predaja bol vyhotovený až dňa 6. júna 2008. S poukazom na uvedené skutočnosti odporca skonštatoval, že uznesenie z 3. apríla 2008 je neplatné a týmto bolo porušené ust. § 9 ods. 2 zák. č. 138/1991 Zb., v zmysle ktorého schváleníu obecným zastupiteľstvom podliehajú vždy zmluvné prevody vlastníctva nehnuteľného majetku ako aj § 4 Zásad hospodárenia s majetkom O. D.. S týmto rozhodnutím odporcu sa neuspokojil navrhovateľ, ktorý ho napadol odvolaním na Krajskom súde v Banskej Bystrici, ktorý rozsudkom z 21. júla 2009, č.k. 26Sp 16/2009-19, rozhodnutie odporcu zo 16. decembra 2008 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení rozsudku krajský súd argumentoval tým, že odporca nebol oprávnený posudzovať platnosť zmluvy z hľadiska zákona č. 138/1991 Zb.

V zmysle horeuvedených zákonných ustanovení, odporca pri rozhodovaní o povolení vkladu bol povinný prihliadať ma skutkové a právne skutočnosti, ktoré mohli mať vplyv na povolenie vkladu. Odvolací poukazuje na skutočnosť, že v posudzovanej veci išlo o prevod

majetku obce, a preto podmienkou platnosti kúpnej zmluvy bolo schválenie prevodu vlastníctva obecným zastupiteľstvom.

Podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. a/ zák. č. 138/1991 Zb. schváleniu obecným zastupiteľstvom podliehajú vždy zmluvné prevody vlastníctva nehnuteľného majetku.

Z podkladov administratívneho spisu odporcu je zrejmé, že súčasťou návrhu na vklad v tejto veci bol aj výpis uznesenia zo zasadnutia Obecného zastupiteľstva D. konaného 3. apríla 2008, podľa ktorého uznesením č. 3/2008 pod bodom 2/ písm. r/ obecné zastupiteľstvo schválilo odpredaj pozemkov v rekreačnej oblasti v katastrálnom území D. pre navrhovateľa, ktorých špecifikáciu určí novovypracovaný geometrický plán za kúpnu cenu 76 Sk/m².

Z podkladov spisu bolo ďalej zistené, že geometrický plán, ktorý špecifikoval nehnuteľnosti schválené na odpredaj bol vypracovaný až dňa 6. júna 2008 a kúpno predajná zmluva bola uzavretá až 5. augusta 2008.

Odvolací súd na tomto mieste považuje za potrebné zdôrazniť, že rozhodnutie obecného zastupiteľstva o majetkoprávnom úkone nie je autoritatívnym výrokom obce, ktorým sa individuálny právny vzťah účastníkov zakladá, mení alebo ruší, ale je prejavom vôle obce. Tento prejav sa tvorí a prejavuje uznesením obecného zastupiteľstva. Právne účinky vyvolá však len vtedy, ak spĺňa formálne a meritórne náležitosti. Odvolací súd zastáva názor, že obecné zastupiteľstvo schvaľuje zmluvný prevod konkrétneho majetku a z jeho uznesenia musí byť zrejmé, aký prevod sa schvaľuje, čo je predmetom prevodu, teda ktorá nehnuteľnosť, v prospech koho a za akú cenu. Obsahom uznesenia, schváleného obecným zastupiteľstvom, by mali byť tie isté náležitosti označenia nehnuteľností, ako ich vyžaduje zákon pre zmluvu v súlade s § 42 katastrálneho zákona.

Z poukazom na skutočnosť, že uznesenie obecného zastupiteľstva v preskúmvanej veci neobsahovalo požadované náležitosti, aj podľa názoru odvolacieho súdu kúpnu zmluvu

a zmluvu o zriadení vecného bremena, nebolo možné považovať za vkladu schopnú listinu v zmysle § 31 ods. 1 katastrálneho zákona. Za tohto stavu vo veci príslušný správny orgán správne postupoval, keď po zistení uvedeného nedostatku, naň prihliadol a návrh na vklad vlastníckeho práva v predmetnej veci podľa § 31 ods. 1, 3 katastrálneho zákona zamietol.

Z uvedených dôvodov, pokiaľ Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodnutie odporcu zrušil z dôvodu, že preskúmané rozhodnutie odporcu je vecne a právne správne, podľa názoru odvolacieho súdu nerozhodol vo veci v súlade s katastrálnym zákonom. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250l ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p., § 250ja ods. 3 O.s.p. a § 220 O.s.p. zmenil a napadnuté rozhodnutie potvrdil.

Náhradu trov konania odvolací súd v konaní neúspešnému navrhovateľovi nepriznal /§ 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p./, odporcovi právo na náhradu trov konania zo zákona neprislúcha a úspešnému účastníkovi O. D. náhradu trov konania z dôvodu ich neuplatnenia, resp. nevyčíslenia nebolo možné priznať (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. septembra 2011

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská